

MEDULLA
BACHOVIANA,

Hoc est,

SUCCINCTA ENODATIO
celeberrimi illius Commentarii,
quem Reinhardus Bachovius Echtius, in
perantiqua Academia Palatina quondam Antecessor
juris acutissimus, ad Institutiones Juris Justinia-
neas conscripsit,

*Elaborata prius in usum privatum,
cum indice rerum & verborum multò locupletiori,
quàm ante; Nunc verò in gratiam Tyronum & ad
efflagitationem aliorum typis publicis
mandata,*

OPERA & STUDIO
PETRI RICHARDI SCHEFFER,
CONSIL: HANOV:

*collationem
inter in hibe-
ri districte
quoscunq;
no modo*

HANOVIAE,
Typis & Impensis JACOBI LASCHÉ,

ANNO M. DC. LVIII

Stephanus TIT. I. *Rodrigus*
DE JUSTITIA ET JURE.

In princ.

VOLUNTAS, &c.] Virtutis proprium genus est habitus; nullus autem habitus est voluntas, sed voluntatem facit promptam & expeditam ad agendum; Eoque genus istud est metonymicum, effecti nimirum pro causa; quamvis etiam habitus in illa parte animi quæ voluntas dicitur esse possit tanquam in subjecto; sicut & Aristoteles virtutes morales, inter quas est justitia, collocat in parte animæ appetente.

Esteban Eod. princ. Rodrigus

CONSTANS ET PERPETUA, &c.] Multiputant hanc definitionem non congruere humanæ justitiæ; sed nota est distinctio vulgata inter abstractum & concretum; vel inter essentiam justitiæ, & inter existentiam, quæ est & consideratur in subjecto. Rectè itaque definitur justitia, quæ virtus est & habitus, & omnis habitus est qualitas ægrè mobilis à subjecto, nec habitus dici posset, nisi *βασίλειος ἡγεῖ ἀμετακινήτως*, hoc est, constanter, sive firmè, & immutabiliter ageretur. *Aristot. 2. Eth. 3.* Undo perspicuè errat Accursius, qui verba *constans & perpetua*, à definitione justitiæ, si accipiatur de humanâ, removet; & gravius Hottom. qui exinde opinatur, definiri Deam Justitiam, Jovis filiam, quam Romani unâ cum aliis Diis coluerunt; neque enim Dea definiri potest voluntas, neq; etiam di-